

[RZYGAIĄCY *part praes act*

a jasne.

sg m N rzygający. ◇ pl D rzygającym.

Sł stp s.v. rzygać, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. rzygnąć.

1. *Wymiotujący; w funkcji rzeczownika: Lákwarz czyniąc z Bukwice z miodem/ [...] ńtrawienie mocne czyni w człowiecze. Tákiż dáváć kwásno ná ńmrodliwie rzygáiącym: tákiż dobrze dáváć którzy pokármu w żołądku nieńtrawią. UrzędowHerb 53a.*

2. *Wydzielający przykry zapach: eructuans rzigaiący i(d est) fetorem emittens ReuchlinBartBydg 13v.*

Cf RZYGACĆ

AN